

Mία ἐπιστολὴ ἀγάπης...

τοῦ Ἀλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε τὸν τρόπο ποὺ ὁ Ἰδιος ὁ Χριστὸς μᾶς εἶχε διδάξει νὰ προσευχόμαστε. Μᾶς εἶχε ὑποδείξει ἔναν τύπο προσευχῆς γιὰ τὸ πῶς νὰ ἀπευθυνόμαστε στὸν Θεὸν Πατέρα. Ακριβὴ κληρονομιὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ Κυριακὴ Προσευχή, τὸ «Πάτερ ήμῶν», ποὺ τονίζει τὴν πατρότητα ἐνὸς Θεοῦ, τὴν ὅποια ἡ Ἑκκλησία προτάσσει στὸν Καταστατικὸ Χάρτη της, τὸ Σύμβολο, δηλαδή, τῆς Πίστεως: Πιστεύω εὶς ἔνα Θεὸν Πατέρα...

Αὐτὴν τὴν πατρότητα θέλουν πολλοὶ σύγχρονοί μας νὰ ἀπεμπολήσουν. Εἶναι γνωστὸς ὁ στίχος τοῦ Γ. Βερίτη στὸ στόμα τῶν υἱῶν τῆς ἀποστασίας: «Δὲν θὰ σὲ ποῦμε πιὰ πατέρα...!» Γι' αὐτό μοῦ ἔκανε τρομερὴ ἐντύπωση ἔνα μικρὸ κείμενο σὲ ξένο ήμερολόγιο ποὺ φέρει τὸν τίτλο: *Mία ἐπιστολὴ ἀγάπης γιὰ σένα καὶ ἀπευθύνεται στὸν ἐν τῇ γῇ ἀνθρωπῷ ἀπὸ τὸν ἐν Οὐρανοῖς πατέρα του· τὸν ὄνομάζει ἀγαπημένο του παιδὶ καὶ ὑπογράφει: Ό Θεός, ο Πατέρας σου.*

Η ἐπιστολὴ εἶναι κατεπείγουσα καὶ συστημένη. Άς τὴν παραλάβουμε κι ἀς μὴ θεωρηθεῖ ὡς ἀνεπίδοτη. Ο Ταχυδρόμος οὕτως ἢ ἄλλως θὰ μᾶς τὴν θυροκολλήσει!

«Ἴδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω» (Ἀποκάλυψη 3, 20: Δὲς με, στέκομαι μπροστὰ στὴν πόρτα καὶ χτυπῶ). Γιὰ μία ἔστω φορὰ ἀς μὴν μᾶς καταλάβει τὸ «σύνδρομο τῆς μὴ ἀπαντήσεως» ὅπως εὔστοχα εἶχε ἀποδώσει στοὺς Ἕλληνες γνωστὴ δημοσιογράφος (Ελένη Βλάχου).

Άς ἀνοίξουμε τὴν ἐπιστολὴ καὶ ἀς ἀπαντήσουμε ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του. Δὲν ἔχουμε νὰ χάσουμε. Μᾶλλον θὰ βγοῦμε κερδισμένοι!

Mία ἐπιστολὴ ἀγάπης γιὰ σένα

Ἡταν μία εὐτυχισμένη στιγμή, ὅταν συννειδητοποίησα ὅτι θὰ ἔρθεις στὸν κόσμο. Ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἔνα ἥταν σαφές. Ἐτσι ἀκριβῶς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσαι: μοναδικός, ἀσύγκριτος καὶ ἀναντικατάστατος. Καὶ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος μὲ τὸ ἀποτέλεσμα, γιατὶ διαπιστώνω ὅτι εἶσαι ύπεροχος καὶ εἶμαι τόσο περήφανος γιὰ σένα.

Βρίσκεις ὅτι δὲν εἶσαι τέλειος; Δὲν εἶχα στὸ μναλό μου τὴν τελειότητα ὅταν σκεφτόμουν γιὰ σένα. Ἐκεῖνο ποὺ ἐκτιμῶ σὲ σένα εἶναι ό iδιαίτερος τρόπος ποὺ σκέφτεσαι, ποὺ αἰσθάνεσαι καὶ ποὺ ἐνεργεῖς.

Μὴν ύποτιμᾶς τὸν ἔαντό σου. Εἶσαι τὸ ἀγαπημένο μου παιδί, ποὺ θὰ ἀφήσεις τὰ ἵχνη σου στὸν κόσμο, ὅπως μόνο ἐσὺ μπορεῖς νὰ τὸ κάνεις.

Μὲ ἄπειρη ἀγάπη,
ό Θεός, ο Πατέρας σου